

سرپرست دانشگاه تهران در گفت و گو با فرهنگستان:

امیدوار به تایید صلاحیت هستم

با اغلب اعضای شورای عالی انقلاب فرهنگی ارتباط نزدیک و دوستانه‌ای دارم و مطمئن که آنها شاهد عملکرد مجموعه دانشگاه تهران در مدت اخیر بوده‌اند

با ملایمی تفاهمنامه بین دانشگاه آزاد اسلامی و پژوهشگاه ملی مهندسی ژئوتکنیک و پژوهشگاه مهندسی مکن شد

استفاده دانشجویان از امکانات پژوهشگاه مهندسی ژئوتکنیک

ایران زمین

دانشگاه

هاکوپیان

با اولین خرید به جمع مشترکین هاکوپیان پیوندید و از ۲۰ الی ۲۵ درصد تسهیلات خرید ویژه مشترکین بهره مند شوید، جهت اطلاع از میزان تسهیلات به سایت ذیل مراجعه فرمایید.

HACOUPIAN.NET

www.farheekhtegan.net

دانشگاه

سیاست

ورزش

اقتصاد

جامعه

محیط زیست

مصوبات جدید
کمیسیون تلفیق اعلام شد

لغو معافیت مالیاتی آستان قدس رضوی و قرارگاه خاتم

۵

آیت‌الله هاشمی رفسنجانی تاکید کرد

توسعه برندهای مروج تفکر و فرهنگ ایرانی

باید در همه عرصه‌های اقتصادی شاهد حرکت‌های امیدبخش و جمع گرایانه‌ای باشیم تا بتوانیم سریع برایه اهدافی چون تقویت تولید، افزایش بهره‌وری و کاهش وابستگی به فروش نفت و مواد خام، دست پیدا کنیم

تجربه‌اندوزی ایران از پروندهای بابک زنجانی و خاوری

پیگیری جهانی استرداد اموال

وزیر دادگستری: براساس آمارهای جهانی، اموال به سرقت برده شده مفسدان اقتصادی و صاحب منصبان دولتی فاسد به خارج از مرزهای اسلامی رقمی میان ۲۰۰ میلیارد دلار برآورد می‌شود و میزان اموال مسترد شده بسیار «ناچیز» است

جبهه پایداری این بار پیاده‌روی را بهانه کرد

دلواپسان گام‌های طریف

وزیر امور خارجه: ایران به توافق پایبند و برابر تحریم مقاوم است

سایت روزنامه فرهنگستان

www.FARHEEKHTEGAN.ir

۱۳	جامعه
۱۴	اجری‌شده
۱۵	ورزش
۱۶	نمایشگاه

شورای راهبردی اقتصاد دانش‌بنیان

دانشگاه آزاد اسلامی تصویب کرد

«کوآدرا» در راه تجاری شدن

به گفته رئیس دانشگاه آزاد اسلامی، واحد فزوین می‌تواند برای تجارتی خودرو «کوآدرا»، شرکت دانش‌بنیانی تأسیس کند و با سرمایه‌گذاری حداقل ۳۵ درصدی در مسیر بازاریابی برای محصولات خود براساس مصوبات دانشگاه حرکت کند

پاداشت

مدیریت رادوباره اندیشه کنیم

نادر حسینی دارویشی
استاد دانشگاه

وقسی می‌نواییم درباره مدیریت و اقتصاد در ایران بنویسم کار برایمان تا حد زیاد سخت می‌شود. در هم‌جای دنیا مدیریت سامانه‌های اقتصادی نزدیکی قابل تأمل باشد. اما در ایران این گونه نیست. در دانشکده‌های مدیریت دروس علم مدیریت به داششجوها آموخته شده می‌شود و داششجوهای مدیریت بین زید از اتمام تحصیل به خوبی با تئوری‌های مدریتی آشنای هستند. اما این فقط یک روی سکه ماجراهی مدیریت در اقتصاد ایران است. روی دیگر این سکه واقعیت تاخی است که به نظر می‌رسد گره‌ها و مشکلات اقتصادی بین تاحد زیادی به خاطر همین آفت مدیریتی شکل گرفته است. در اقتصاد ایران به ضرور می‌باشد این مفهوم مدیریتی با کارکردهای مدیریتی افزایش می‌یابد. اما در پیانی که می‌گذرد و شفافیت می‌شود و داششجوهای مدیریتی بذوق و شوق ایجاد شوند. تجربه و فعالیت شکل می‌گیرند. مشکل اینجاست که در اقتصاد ایران بسیاری از موقع مدیران می‌باشد و فرد امکان دارد این آموخته‌های تجربی را ندانند. بهتر است که فقط در بورکارسی ایران است که مثلاً می‌بینیم مدیریتی یک‌مرتبه از مدریت یک واحد ساخت افزایی برکار و چند روز بعد از می‌گیرد. تهیه و توزیع می‌شود. ساده‌تر بگویم، تهیه در ایران است که می‌بینیم افزایی و جود دارد. انکار نمی‌کنم که مدیریت تا حد قابل ملاحظه‌ای به ذوق و شوق است اما همین ذوق و شوق ها نیز بدانشجو را می‌گیرند. مشکل اینجاست که در اقتصاد ایران بسیاری از موقع مدیران می‌باشد که این آموخته‌های تجربی را ندانند. بهتر است که فقط در بورکارسی ایران است که مثلاً می‌بینیم مدیریتی یک‌مرتبه از مدریت یک واحد ساخت افزایی برکار و چند روز بعد از می‌گیرد. تهیه و توزیع می‌شود. ساده‌تر بگویم، تهیه در ایران است که می‌بینیم افزایی و جود دارد. انکار نمی‌کنم که مدیریت تا حد قابل ملاحظه‌ای به ذوق و شوق است اما همین ذوق و شوق ها نیز بدانشجو را می‌گیرند. مشکل اینجاست که در اقتصاد ایران بسیاری از موقع مدیران می‌باشد که این آموخته‌های تجربی را ندانند. بهتر است که فقط در بورکارسی ایران است که مثلاً می‌بینیم مدیریتی یک‌مرتبه از مدریت یک واحد ساخت افزایی برکار و چند روز بعد از می‌گیرد. تهیه و توزیع می‌شود. ساده‌تر بگویم، تهیه در ایران است که می‌بینیم افزایی و جود دارد. انکار نمی‌کنم که مدیریت تا حد قابل ملاحظه‌ای به ذوق و شوق است اما همین ذوق و شوق ها نیز بدانشجو را می‌گیرند. مشکل اینجاست که در اقتصاد ایران بسیاری از موقع مدیران می‌باشد که این آموخته‌های تجربی را ندانند. بهتر است که فقط در بورکارسی ایران است که مثلاً می‌بینیم مدیریتی یک‌مرتبه از مدریت یک واحد ساخت افزایی برکار و چند روز بعد از می‌گیرد. تهیه و توزیع می‌شود. ساده‌تر بگویم، تهیه در ایران است که می‌بینیم افزایی و جود دارد. انکار نمی‌کنم که مدیریت تا حد قابل ملاحظه‌ای به ذوق و شوق است اما همین ذوق و شوق ها نیز بدانشجو را می‌گیرند. مشکل اینجاست که در اقتصاد ایران بسیاری از موقع مدیران می‌باشد که این آموخته‌های تجربی را ندانند. بهتر است که فقط در بورکارسی ایران است که مثلاً می‌بینیم مدیریتی یک‌مرتبه از مدریت یک واحد ساخت افزایی برکار و چند روز بعد از می‌گیرد. تهیه و توزیع می‌شود. ساده‌تر بگویم، تهیه در ایران است که می‌بینیم افزایی و جود دارد. انکار نمی‌کنم که مدیریت تا حد قابل ملاحظه‌ای به ذوق و شوق است اما همین ذوق و شوق ها نیز بدانشجو را می‌گیرند. مشکل اینجاست که در اقتصاد ایران بسیاری از موقع مدیران می‌باشد که این آموخته‌های تجربی را ندانند. بهتر است که فقط در بورکارسی ایران است که مثلاً می‌بینیم مدیریتی یک‌مرتبه از مدریت یک واحد ساخت افزایی برکار و چند روز بعد از می‌گیرد. تهیه و توزیع می‌شود. ساده‌تر بگویم، تهیه در ایران است که می‌بینیم افزایی و جود دارد. انکار نمی‌کنم که مدیریت تا حد قابل ملاحظه‌ای به ذوق و شوق است اما همین ذوق و شوق ها نیز بدانشجو را می‌گیرند. مشکل اینجاست که در اقتصاد ایران بسیاری از موقع مدیران می‌باشد که این آموخته‌های تجربی را ندانند. بهتر است که فقط در بورکارسی ایران است که مثلاً می‌بینیم مدیریتی یک‌مرتبه از مدریت یک واحد ساخت افزایی برکار و چند روز بعد از می‌گیرد. تهیه و توزیع می‌شود. ساده‌تر بگویم، تهیه در ایران است که می‌بینیم افزایی و جود دارد. انکار نمی‌کنم که مدیریت تا حد قابل ملاحظه‌ای به ذوق و شوق است اما همین ذوق و شوق ها نیز بدانشجو را می‌گیرند. مشکل اینجاست که در اقتصاد ایران بسیاری از موقع مدیران می‌باشد که این آموخته‌های تجربی را ندانند. بهتر است که فقط در بورکارسی ایران است که مثلاً می‌بینیم مدیریتی یک‌مرتبه از مدریت یک واحد ساخت افزایی برکار و چند روز بعد از می‌گیرد. تهیه و توزیع می‌شود. ساده‌تر بگویم، تهیه در ایران است که می‌بینیم افزایی و جود دارد. انکار نمی‌کنم که مدیریت تا حد قابل ملاحظه‌ای به ذوق و شوق است اما همین ذوق و شوق ها نیز بدانشجو را می‌گیرند. مشکل اینجاست که در اقتصاد ایران بسیاری از موقع مدیران می‌باشد که این آموخته‌های تجربی را ندانند. بهتر است که فقط در بورکارسی ایران است که مثلاً می‌بینیم مدیریتی یک‌مرتبه از مدریت یک واحد ساخت افزایی برکار و چند روز بعد از می‌گیرد. تهیه و توزیع می‌شود. ساده‌تر بگویم، تهیه در ایران است که می‌بینیم افزایی و جود دارد. انکار نمی‌کنم که مدیریت تا حد قابل ملاحظه‌ای به ذوق و شوق است اما همین ذوق و شوق ها نیز بدانشجو را می‌گیرند. مشکل اینجاست که در اقتصاد ایران بسیاری از موقع مدیران می‌باشد که این آموخته‌های تجربی را ندانند. بهتر است که فقط در بورکارسی ایران است که مثلاً می‌بینیم مدیریتی یک‌مرتبه از مدریت یک واحد ساخت افزایی برکار و چند روز بعد از می‌گیرد. تهیه و توزیع می‌شود. ساده‌تر بگویم، تهیه در ایران است که می‌بینیم افزایی و جود دارد. انکار نمی‌کنم که مدیریت تا حد قابل ملاحظه‌ای به ذوق و شوق است اما همین ذوق و شوق ها نیز بدانشجو را می‌گیرند. مشکل اینجاست که در اقتصاد ایران بسیاری از موقع مدیران می‌باشد که این آموخته‌های تجربی را ندانند. بهتر است که فقط در بورکارسی ایران است که مثلاً می‌بینیم مدیریتی یک‌مرتبه از مدریت یک واحد ساخت افزایی برکار و چند روز بعد از می‌گیرد. تهیه و توزیع می‌شود. ساده‌تر بگویم، تهیه در ایران است که می‌بینیم افزایی و جود دارد. انکار نمی‌کنم که مدیریت تا حد قابل ملاحظه‌ای به ذوق و شوق است اما همین ذوق و شوق ها نیز بدانشجو را می‌گیرند. مشکل اینجاست که در اقتصاد ایران بسیاری از موقع مدیران می‌باشد که این آموخته‌های تجربی را ندانند. بهتر است که فقط در بورکارسی ایران است که مثلاً می‌بینیم مدیریتی یک‌مرتبه از مدریت یک واحد ساخت افزایی برکار و چند روز بعد از می‌گیرد. تهیه و توزیع می‌شود. ساده‌تر بگویم، تهیه در ایران است که می‌بینیم افزایی و جود دارد. انکار نمی‌کنم که مدیریت تا حد قابل ملاحظه‌ای به ذوق و شوق است اما همین ذوق و شوق ها نیز بدانشجو را می‌گیرند. مشکل اینجاست که در اقتصاد ایران بسیاری از موقع مدیران می‌باشد که این آموخته‌های تجربی را ندانند. بهتر است که فقط در بورکارسی ایران است که مثلاً می‌بینیم مدیریتی یک‌مرتبه از مدریت یک واحد ساخت افزایی برکار و چند روز بعد از می‌گیرد. تهیه و توزیع می‌شود. ساده‌تر بگویم، تهیه در ایران است که می‌بینیم افزایی و جود دارد. انکار نمی‌کنم که مدیریت تا حد قابل ملاحظه‌ای به ذوق و شوق است اما همین ذوق و شوق ها نیز بدانشجو را می‌گیرند. مشکل اینجاست که در اقتصاد ایران بسیاری از موقع مدیران می‌باشد که این آموخته‌های تجربی را ندانند. بهتر است که فقط در بورکارسی ایران است که مثلاً می‌بینیم مدیریتی یک‌مرتبه از مدریت یک واحد ساخت افزایی برکار و چند روز بعد از می‌گیرد. تهیه و توزیع می‌شود. ساده‌تر بگویم، تهیه در ایران است که می‌بینیم افزایی و جود دارد. انکار نمی‌کنم که مدیریت تا حد قابل ملاحظه‌ای به ذوق و شوق است اما همین ذوق و شوق ها نیز بدانشجو را می‌گیرند. مشکل اینجاست که در اقتصاد ایران بسیاری از موقع مدیران می‌باشد که این آموخته‌های تجربی را ندانند. بهتر است که فقط در بورکارسی ایران است که مثلاً می‌بینیم مدیریتی یک‌مرتبه از مدریت یک واحد ساخت افزایی برکار و چند روز بعد از می‌گیرد. تهیه و توزیع می‌شود. ساده‌تر بگویم، تهیه در ایران است که می‌بینیم افزایی و جود دارد. انکار نمی‌کنم که مدیریت تا حد قابل ملاحظه‌ای به ذوق و شوق است اما همین ذوق و شوق ها نیز بدانشجو را می‌گیرند. مشکل اینجاست که در اقتصاد ایران بسیاری از موقع مدیران می‌باشد که این آموخته‌های تجربی را ندانند. بهتر است که فقط در بورکارسی ایران است که مثلاً می‌بینیم مدیریتی یک‌مرتبه از مدریت یک واحد ساخت افزایی برکار و چند روز بعد از می‌گیرد. تهیه و توزیع می‌شود. ساده‌تر بگویم، تهیه در ایران است که می‌بینیم افزایی و جود دارد. انکار نمی‌کنم که مدیریت تا حد قابل ملاحظه‌ای به ذوق و شوق است اما همین ذوق و شوق ها نیز بدانشجو را می‌گیرند. مشکل اینجاست که در اقتصاد ایران بسیاری از موقع مدیران می‌باشد که این آموخته‌های تجربی را ندانند. بهتر است که فقط در بورکارسی ایران است که مثلاً می‌بینیم مدیریتی یک‌مرتبه از مدریت یک واحد ساخت افزایی برکار و چند روز بعد از می‌گیرد. تهیه و توزیع می‌شود. ساده‌تر بگویم، تهیه در ایران است که می‌بینیم افزایی و جود د